

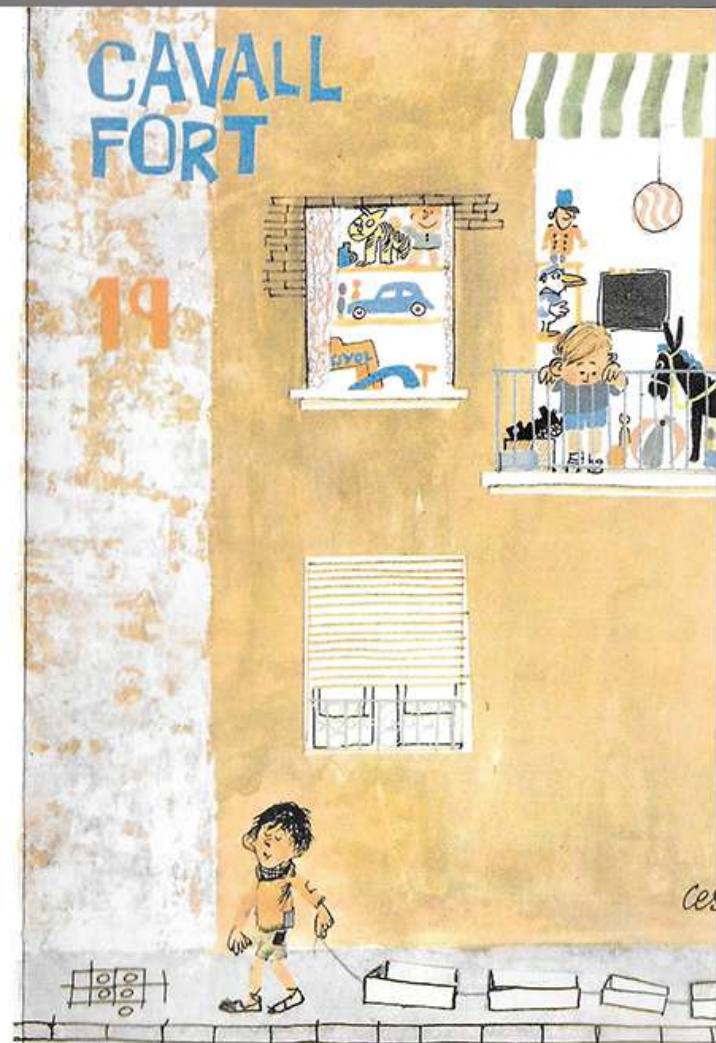
CESC MADORELL CARA I CREU

DE

EXPOSICIÓ

de portades i contraportades al
GRA. Equipament Juvenil
plaça de l'Església de Granollers
de l'1 al 14 d'octubre de 2011

CESC I MADORELL, DUES PECES ESSENCIALS DE CAVALL FORT

Josep M. Madorell i Francesc Vila Rufas, conegut per tothom com Cesc, van començar a col·laborar a **CAVALL FORT** aquell llunyà desembre de 1961 en què naixia la revista. I no van deixar de fer-ho amb entusiasme i rigor fins al darrer moment de les seves vides.

Ja en el primer número, Cesc hi presentava tres acudits sense paraules. En un d'ells, un home molt satisfet surt d'una botiga plena d'ocells engabiats amb una gàbia ocupada per un ocell de paper, una mostra característica del seu humor tan fi i poètic que no exclouia la crítica social. En aquell mateix número, Madorell ens introduïa en el món de l'esquí a través d'una salutació d'en Jep, el seu personatge més famós: "Bon dia, amics! Jo us parlaré d'esports, en conec molt bé tots els secrets".

Madorell és l'únic de tots els col·laboradors de la revista que hi va ser sempre present amb les trapelleres d'en Jep i en Fidel a més d'algunes portades, altres còmics com els de la Pona, En Jordi i la Nuri, Els Bufanívols, un episodi d'en Massagan i les vuit historietes completes amb les aventures d'en Pere Vidal i en Henry Balua a partir de la meua novel·la *La casa sota la sorra*. Precís, tenaç, sempre ben documentat i gran treballador, **CAVALL FORT** encara va poder publicar les aventures d'en Jep i en Fidel gairebé un parell d'anys després de la seva mort. L'amic dibuixant ens havia deixat en un calaix del seu estudi una vintena de pàgines inèdites d'aquests personatges. Quina emoció quan les vam descobrir!

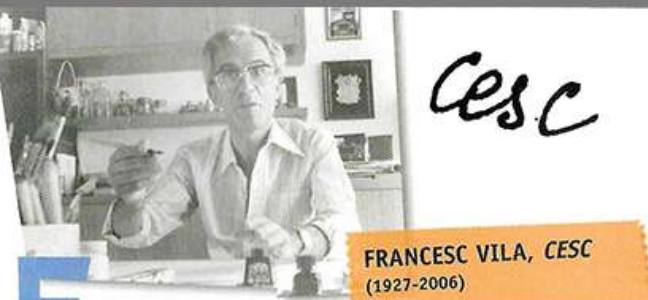
Cesc era fill del dibuixant Joan d'Ivori i germà del pintor Jordi Vila Rufas. Ja de petit, quan encara no tenia deu anys, va dibuixar algunes de les escenes tan dramàtiques que es van viure als carrers de Barcelona al principi de la Guerra Civil. Sempre ha estat un observador de la realitat que ha refet amb ironia. Tanta ironia que la censura franquista li va prohibir molts dels acudits que dibuixava per als diaris de l'època. A **CAVALL FORT** ens va oferir més de cent portades. Mai no ens van faltar les del número de Nadal, tan tendres, sentides i divertides. El seu cartell "M'agrada **CAVALL FORT**" ha estat una de les eines més eficaços de difusió de la revista.

Després de la seva mort, un i altre van rebre el testimoni de l'admiració del públic en general i dels seus companys dibuixants, ninotaires i pintors. Si **CAVALL FORT** els va dedicar un sentit homenatge a través de les seves pàgines, al Palau Robert de Barcelona, Toni Batllori va muntar l'exposició *La força d'un traç. I*, a Molins de Rei, Montserrat Castillo va dirigir *Madorell, una vocació pel còmic*.

Cesc i Madorell van ser dues persones tan treballadores com discretes que hauran d'estar presents en cada ocasió que **CAVALL FORT** faci memòria del que ha estat la vida de la revista. Per anys que passin, sempre seran un referent pel que es refereix al seu caràcter, bonhomia, disposició i, en el pla professional, perquè van ser fonamentals a l'hora de configurar l'aspecte plàstic de la revista.

Quina sort que he tingut d'haver estat amic i col·laborador de tots dos!

Joaquim Carbó

FRANCESC VILA, CESC
(1927-2006)

Francesc Vila Rufas va néixer a Barcelona el 22 d'octubre del 1927. Fill de Joan Vila d'Ivori, il·lustrador i pintor, el 1934 va entrar a estudiar a l'Institut Escola del Parc de la Ciutadella. Des de ben petit li agradava molt dibuixar i amb deu anys ja va publicar el seu primer dibuix a la revista *Estel*, l'any 1937.

Va passar la Guerra Civil a Barcelona, on continuava estudiant. L'any 1942 va ingressar a l'Escola Massana i al cap d'un any va exposar per primera vegada la seva obra, a la Sala Rovira. Només tenia setze anys!

El 1952 va participar en una mostra a la Sala Jaimes i des d'allí va sortir la possibilitat de col·laborar cada dia al *Diario de Barcelona*. Això va ser l'inici d'una gran trajectòria de Cesc com a humorista gràfic, que també va dibuixar assiduament per a publicacions com la *Gaceta Ilustrada*, el *Tele-exprés*, el *Correo Catalán*, l'*Avui* i *Serra d'Or*.

El 1959 es va casar amb la Concepció amb qui, com ell deia, va tenir "tres fills a parts iguals". El 1961 ja va participar al primer número de **CAVALL FORT**. A més d'aquesta primera col·laboració, Cesc va començar a fer portades per a la revista; entre moltes altres, del 1962 al 1996 va fer totes les de Nadal. A més dels acudits i il·lustracions, va crear el famós Timbaler, que s'ha convertit en el logotip de **CAVALL FORT**.

Cesc va viatjar per Europa, va publicar en revistes fora de casa nostra i la seva tasca artística va estar molt reconeguda. La censura prohibia molts dels seus acudits, però malgrat tot va continuar col·laborant en diaris i revistes. Tot i que el 1975 va voler deixar la premsa diària, l'aparició de l'*Avui*, que va voler comptar amb ell, va fer que no abandonés aquesta tasca. El 1962 havia plegat del *Diario de Barcelona* —perquè els seus dibuixos produïen massa problemes al director, va dir—, però quan el diari es va començar a publicar en català, hi va tornar. I és que els treballs de Cesc eren tota una declaració de principis: sota la poètica del seu traç hi havia una forta denúncia social i un homenatge constant a la gent humil.

A part de la seva vocació de ninotaire, a Cesc també li agradava molt la pintura. Sempre que podia i tenia temps, es dedicava a fer gravats, olis, collages... Va fer moltes exposicions, tant de dibuixos com de pintures. L'última la va fer a la Sala Rovira, on havia exposat de ben jove per primera vegada.

Francesc Vila, Cesc, va morir a Barcelona el 22 de desembre del 2006 i, amb ell, ens deixava un gran representant de l'imaginari gràfic del nostre país.

JOSEP MARIA MADORELL
(1923-2004)

MADORELL

J

Josep Maria Madorell Muntané va néixer a Molins de Rei el 7 de novembre del 1923, en una casa molt bonica i espaiosa, "la casa groga".

De petit va anar a l'escola a Molins i va començar el batxillerat en un institut de Barcelona. Però la Guerra Civil ho va estroncar tot i va haver de tornar a casa. Com que no podia continuar estudiant, ell i els seus germans van anar a classes amb Carme Sala, una deixeble del dibuixant Junceda, amb la qual Madorell va aprendre les primeres nocions bàsiques de dibuix i pintura.

El 1939 tota la família es va traslladar a Barcelona i en Josep Maria va estudiar peritatge tèxtil a l'Escola Industrial; a casa seva estaven molt vinculats al món dels teixits i Madorell treballà molts anys en aquest sector. Tot i així, no va deixar mai el dibuix, que cada vegada li agradava més. Ja de ben petit ell tot sol creava àlbums de còmic i se'n inventava els personatges; de mica en mica els seus dibuixos van començar a aparèixer en publicacions de Molins de Rei com *Llobregat* i *Llaç d'Unió*. A més de tires còmiques, Madorell dibuixava tot allò que li encarregessin: cartells, auques, postals... Era una persona molt activa que participava en el teixit associatiu de la seva ciutat; no tan sols formava part d'entitats culturals, sinó també de civiques i esportives. I és que Madorell era un gran esportista. Jep i Fidel, dos dels seus personatges més coneguts a **CAVALL FORT**, també van heretar aquesta afició i sempre els veïem amb uns esquis, un piolet o fent submarinisme.

I és que va ser a **CAVALL FORT** on Josep M. Madorell va abocar tots els seus personatges i històries; de fet, aquest dibuixant va participar en tots els números de la revista! Personatges com Jep i Fidel —apareguts al primer **CAVALL FORT** l'any 1961— o en Pere Vidal i l'Henry Balua, de *La casa sota la sorra* de Joaquim Carbó, van donar a conèixer arreu, a través de la revista, la figura i l'obra de Josep M. Madorell. La passió pel còmic va portar Madorell a elaborar, juntament amb Joaquim Carbó, els àlbums de còmic de diverses aventures d'en Pere i l'Henry. A més, també va il·lustrar els còmics basats en *Les aventures extraordinàries de Massagan*, de Josep M. Folch i Torres.

Josep M. Madorell va morir plàcidament a casa seva el dia 2 de febrer del 2004, deixant-nos un llegat excepcional. La seva obra i la seva persona han deixat un traç inesborrable en la història de la il·lustració catalana.